

La Escena Catalana

Setmanari català de literatura

Dedicat á fomentar el Teatre de la terra. ☀ Sortirà cada dissapte

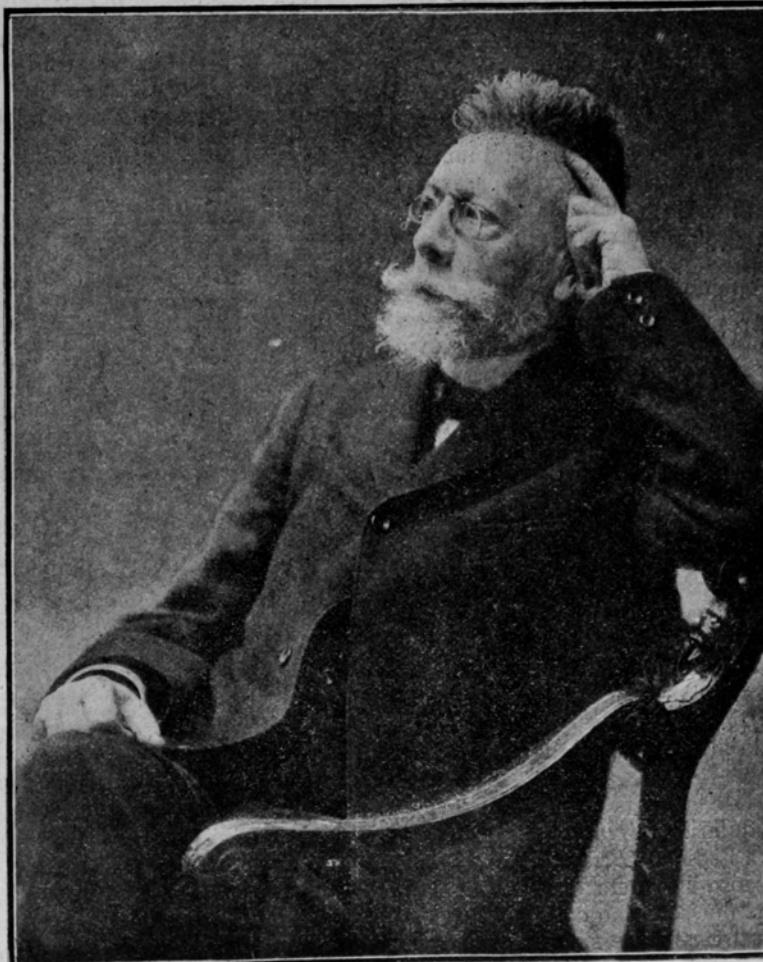
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre	2'00 Ptas.
Un any	7'50 »
Número solt: 15 Céntims.	

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer Petritxol, núm. 2.

IMPREMPTA DE SALVADOR BONAVIA

Angel Guimerá, Autor de *LA SANTA ESPINA*

Sext folletí de
Las joyas de la Roser
(16 planas.)

PROXIMAMENT
Lo Ferrer de Tall

“La Santa Espina”

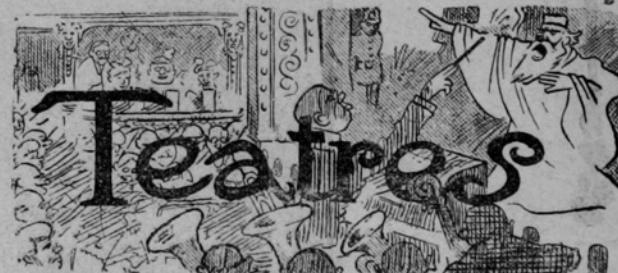
(Fragment del Acte tercer)

MARÍA y GUERIDO

GUERIDÓ. María, tu no, María. (*Aturantla al acte que va á sortir la darrera.*)
 MARÍA. Me'n vuy anar ab la meva colla.
 GUE. Tu no 't mous d' aquí.
 MAR. Me'n vaig. Tinch por.
 GUE. Por de mi? Tu tenirme por?
 MAR. Ja vinch! Ja vinchl! (*A las donzelllas que ia son fora.*)
 GUE. Nol Míram be: miraml
 MAR. Ay! Deixim anar, si es servit.
 GUE. Soch en Gueridó, jo.
 MAR. En Gueridó, que al cel sia, 's va morir.
 GUE. No, no, María, que soch al devant teu, y t' estimo com avans, que jo sense tu no puch ser felis. Aixeca 'ls ulls. Miram á la cara.
 MAR. Me'n dono vergonya.
 GUE. Vergonya del bover, María?
 MAR. Vosté va massa mudat. Jo de senyors aixís no n' havia vist may... (*En veu baixa.*) sino á las cartas.
 GUE. Calla, que 'm tenen pel rey Arnolt á mí.
 MAR. (*Ab humilitat.*) Vosté es el rey d' espasas, oy?
 GUE. (*Ab desesperació.*) Ay que no 'm puch fer coneixer! Soch jo mateix; soch jo.
 MAR. Aquell Gueridó 'm va deixar. Jo me 'l estimava, sino que no ho sabia...
 GUE. Quin goig que 'm fa 'l sentirte!
 MAR. Y vosté es dolent, que te barcos que van á robar noyas.
 GUE. (*Rient al sentirla.*) Degas, digas!
 MAR. Si; que jo me 'n havia anat fins á la vora de la mar, y dormía, y uns homenots me ficaren en una barca mèntres somniava ab el meu Gueridó.
 GUE. María!
 MAR. Que Nostre Senyor el va fer morir perque m' havia pres el ram de flors de la Mare de Déu ab la meva cadeneta y la Santa Espina. Ah, que are si que 'm creurás! Te 'l; te 'l ram de la Mare de Déu! (*Tot desfensel de la cintura.*) Mirat el lligat encare ab la cadena... (*Entregantli.*)
 MAR. El ram de la Mare de Déu?... (*Sense entendreho.*)
 GUE. Y 'l reliquiari de la Santa Espina.
 MAR. El meu reliquiari? (*Obrintlo.*) Si que l' es; si. Y la Santa Espina! (*Besantho molts cops.*) Santa y Gloriosa Espineta del meu cor! Y aquestas flors que semblan cullidas d' are. Han sigut tendras sempre, sempre. María de ma vida! La María d' aquell mas que tant he anyorat atothora sense pau ni alegria!

MAR. Ca; no! (*Rihent.*) Vosté en Gueridó y rey tot plegat?
 GUE. Donchs si no ho fos, d' hont vindrian el ram y la Santa Espina?
 MAR. (*Mirantsel y remirantsel.*) Ja es estrany aixó! Y la meva veu, que ja no la coneixes? Jo 't cridava del cim del bosch en mitj de la vada. Y tu 'm responías mes alegria! (*S' aparta d' ella, s' hi gira miti d' esquena, y, posantse la mà á la boca, la crida.*) María... (*Rialla.*) María!... (*Rialla més forta.*) Ja soch aquí María!
 MAR. (*Deixantse dur per la ilusió.*) Si, sí: ja 't sento. (*Cridant també.*) Gueridó! Ahont t' has ficat? Gueridó!
 MAR. Que vinch? María! (*Tot aixó cridant.*) (*També cridant.*) Vinal Gueridó Vinal! (*Alegre acostantshi.*) Ja soch aquí! Ja soch aquí! (*Rihent y obrintli 'ls brassos.*) María! (*Rihent també.*) Gueridó! Gueridó! (*Al serhi á prop se 'l mira de cap á peus y s' aparta.*) No; no; que vosté es el rey d' espasas! (*Abai-xant els ulls ab tristes.*) Es el rey d' espasas! (*Ab rabia.*) Que desgraciat que soch ab aquest vestit!
 MAR. Jo soch la desgraciada, que somniaval
 GUE. Y diuhen que 'l tinch de portar sempre, sempre! Escolta. Si jo fos en Gueridó, m' estimarias?
 MAR. Sí que l' estimaria!
 GUE. Y 't casartas ab mi? (*Ella va á dir que no.*) Ab en Gueridó? Ab en Gueridó?
 MAR. Sí; sí. Ab en Gueridó sí, y ab tota alegria.
 GUE. Donchs ja soch felis.

ANGEL GUIMERÁ.

ROMEÀ

Per ahí estava anunciat l' estreno de *Nit de neu*, obra que firma en Pere Marquès, mentres se preparan els estrenos de *Sol ponent*, lletra y música de Camps y *La mare d'* en Rusiñol.

NOVETATS

En Juan José, en Grasso interpretá el tipo completamente distint que els actors espanyols, aixó vol dir que en siciliá es mes real, menys efectista...

La escena del protagonista *El Cano* es d' un agredol bellissim; desvirtuant els tipos d' en Dicenta, pro els embellellen de tal modo que l' obra sembla feta de un sabi.

La eminent Aguglia de Ferràù, comprent l' obra d' un modo admirable... la viu, la pateix, la sent y la fa sentir als que l' admiran.

En *Le Figlia di Josio*, excellent producció del poeta

D' Anuncio, s' hi fa applaudir tota la companyia. El treball de la Aguglia, en Grasso y d'en Majorama, es cada dia mes admirat pels barcelonins.

En la obra de Suderman, *Pedra sobre pedras*, va lluhirse l' actor cómich, en Musco, interpretant un paper de mérit y tentse mereixedor del aplausos que li tributaren.

En els círcols literaris, cassinos y llochs ahont s' hi reuneixan els aficionats al art, se fan grans y merescuts elogis d' aquesta companyia siciliana.

CÍRCOL ESPANYOL

Novament s' ha reproduhit la pessa *Els tres toms*, alternant ab el dramas efectistas que serveixen com a plat seculent.

DEMÉS TEATRES

Teatre Modern. (*Gracia*).—El dijous, dia 17, se doná una bonica funció en aquest local, representantse la molt graciosa pantomima *La modista*, ab bona execució.

Després feren el grandiós drama *Un manresà del any vuit*, ab una interpretació correcta y molt ben feta, distinguintshi la Srt. Adela Araza y 'ls Srs. Rumeu, que feu el protagonista, Domingo y Casellas.

Saló de Varietats, (*Carrer de Bonavista*).—Diumenje á la tarda posaren en escena *La Sala de rebrer*, agradant moltíssim.

Zorrilla.—Continúa en el cartell la sempre aplaudida obreta *Cada ovella en sa parella*.

Círcol de Propietaris de Gracia.—El diumenje s' posa en escena *El abuelo*, pel primer actor Sr. Caralt, ben segundat per las Srs. Puchol, Suelves y Vitales, senyoreta Morera y els Srs. Aymerich, Rigo, Mer, Fernandez, Berraondo y Quintana.

Cinematografo Clavé.—Alternant ab obretas castellanas s' han representat *La sala de rebrer* y *Els tres toms*.

Jardí Serra, (Sant Martí).—El dissapte va representar-se una sarsueleta castellana y las pessas *La cosina de la Lola i Ditzosas faldillas!* y *Los tres toms*.

El diumenje á la tarda *Com á cal sogre*, y á la nit á mes de una obra castellana va repetirse *Ditzosas faldillas* y *Los tres toms*. Tots els joves encarregats del desempenyo de ditas obras varen lluhirse.

Teatro de Varietats, (Antiga Pajarera Catalana).—En las darreras funcions de aquets días s' han escullit pessas catalanas que com *Lo llit del capitá* y *La venjansa de una sogra* han entretingut á la concurrencia.

Cant de las moras

(Fragments de "La Santa Espina")

He cullit una rosa;
el roser s' ha anyorat.
La rosa l' he posada
al pit del estimat.

Torna, torna, la rosa,
el roser ha cridat.

La rosa s' fa una aucella,
y del pit ha volat.

Sobre 'l roser s' ajoca;
que content s' ha engronxat!
las plomas ja son fullas,
y á ser rosa ha tornat.

* * *

Oh planas senye termes!
Oh tenda de mon cor,
que 'l sol hi bat á fora
y á dintre hi bat l' Amor!

Amor diuhens els astres
de nit en la foscor,
y, escarbotant la terra,
las feras ab dolsor.

Y conta ab grans de sorra
el Símun brunzidor
de tot lo que té vida
el sospirar d' amor.

ANGEL GUIMERÀ.

Unió Gervasiense (Plaça de la Creu, 1.)

D' acontaixement pot calificarse la funció ultimament donada el passat diumenje per la tarda.

Posaren en escena 'l drama *La monja enterrada en vida*, surtintne ayrosos tots els senyors que hi prengueren part.

Seguidament s' estrená un drama en un acte que ressenyem apart.

Unió Republicana Graciense

Diumenje á la nit va celebrarse el benefici del aplaudit actor generich D. Joseph Font ab el drama *El cor del poble*, ab bon desempenyo per la Srt. Llobet y els senyors Belart, Beneficiat, Rovira, Ramón y Carbonell.

En un intermedi el Sr. Texidor recità en honor al beneficiat la poesia *La pesquera*, publicada en LA ESCENA CATALANA, que sigué molt aplaudit; acabá ab la comèdia *A ca la modista*, per la companyia de jovelets que dirigeix el beneficiat, secundats per la senyoreta Amat y els joves Texidor, Selma, Pino y Carraçach, que sigueren tots molts aplaudits.

La Filantròpica (Gracia)

El diumenje á la nit posaren en escena 'l drama de l' Iglesias *La Mare Eterna*, siguent molt aplaudits la Srt. A. Ramón y els Srs. Caïs, Santamaría, Calaf, Codonyá, Graells, Jubanet y altres que no recordem que donaren á la obra una execució admirable.

Molt bé, jovent, unim nostre aplauso á tots els que s' us van tributar.

Nueva Quevedo

El dia 13 posaren en escena las obras, *El rapte de la Sabina* y *La sala de rebrer*, baix la direcció del Sr. Solans, agradant á tota la concurrencia.

Diumenje passat per la nit *L'escursó*, prenenthi part la Srt. Gil y els Srs. Mateu, (director) Illa, Regull, Lloveras y l' celebrat aficionat Sr. Santandreu.

Tots cumpliren ab la seva feyna; fentse applaudir en alguns passatges.

Ateneo obrer del districte segón

El diumenje s' posá en escena com tenia anunciat el drama en tres actes *Cor y Anima* de D. Francisco Xavier Godo, qui va assistir á la funció y l' públic va demanar al final de l' obra ab tot y haver sigut la representació faltada de ensatjos.

Per fi de festa s' feu *L'ocasió fa l' lladre*, que sortí millor.

Per demà el drama *Or*, del malaguanyat Pitarra y un fi de festa.

La Aliansa (Poble Nou)

El diumenje se representá l' celebrat drama ab 6 actes *La Cabaña de Tom*, posat ab escena pel Sr. Espinosa y secundat per los Srs. Canales, Benet, Salellas (germans), Ferrer, Torres (germans), Gubern, Xuclá, Gils y altres; els Srs. Gubern y Ferrer, feren las delícias del públic, principalment l' últim pel llenguatge difícil qu' havia d' enrahonar. Molt bona interpretació per part de las Sras. Prats y Boix. La concurrencia molt satisfeta.

Y d' obras catalanas ¿que no n' hi han de bonas?

Avant (Agrupació Dramática Catalana).

El diumenje tingué lloch una funció extraordinaria en honor d' en Pitarra, posantse en escena el drama *Las euras del mas*, distingintse la Srt. Durán y el senyor Saladrigas en els papers de «Blanca» y «Guillem», senyors Blanch (Llatger) y Huguet (Andreu); els senyors Vallejo, Vidal, Albiol, Roca, Molinas, Gel, Clará y Sala regular, els faltá ensaitj; per fi de festa s' llegieren poesías de homenatge á Soler pels individuos que prengueren part en la funció y els Srs. Pallach y Lluch; las poesías que es llegieren foren las publicadas en el número extraordinari de LA ESCENA CATALANA dedicat á Pitarra, essent molt aplaudits tots els llegidors.

Un aplauso al Director En Evarist Pallach.

Foment Martinense

La companyía que dirigeix el primer actor En Joseph Terradas doná una funció l' diumenje representant *Terra baixa* y *Lo marit de la difunta*.

En la primera s' distingí en gran manera l' Sr. Terradas, interpretant de una manera brillant el difícil paper de «Manelich», sent aplaudit moltes vegadas y vegentse obligat á donar las gracies al públic devant de la ovació que se li tributá al final del tercer acte.

Dels demés intérpretes cal fer menció de las senyoras Zamora, Vidal y Boule y els Srs. Barès, Figuerola y Bigas; els Srs. Serrat, Borrás, Ortín y Terradas (Jaume) res mes que discrets.

Círcol de Propietaris de S. Gervasi (P. de la Diputació, 63)

Diumenje posaren en escena la pessa *Sense sogra*, la que agradá moltíssim.

Centre Moral Recreatiu (Hostafrancs.)

El diumenje va posarse en escena per la companyía del mateix centre, el drama *Lo port de salvació* y la comedia *Cura de moro*, ab ben estudiada execució.

Tutau (Universitat, 83)

Per debut de la companyía formada per Antoni Sanchez, se representá l' diumenje la pessa *Als peus de vostè* y la comedia *El marido de mi mujer*, per la Srt. Mercader y els Srs. Sanchez, Rodón, Sala y Solá ab execució regular.

PRINCIPAL

La Santa Espina.—Rondalla en tres actes y vuyt cuadros, original de Angel Guimerá y música del Mtre. Enrich Morera.

Se tracta d' una producció feta exprofessa pera els *Espectacles Audicions Graner*, de manera que inclou totas las condicions necessarias per un èxit.

Ab un assumpto completament catalá, que respira ambient de casa, la fantasia del nostre dramaturg eminent s' ha explayat á terres llunyas y fins allí procura fer arribar nostras cansons, nostras costums, nostras ideyas.

Empleant l' humorisme propi d' aquets espectacles mágichs, en Guimerá sintetisa uns quants caràcters, que, arrancats d' aquesta obra, poden per si sols construir un' altre dels dramas que tant renom han donat al autor de *Terra baixa*.

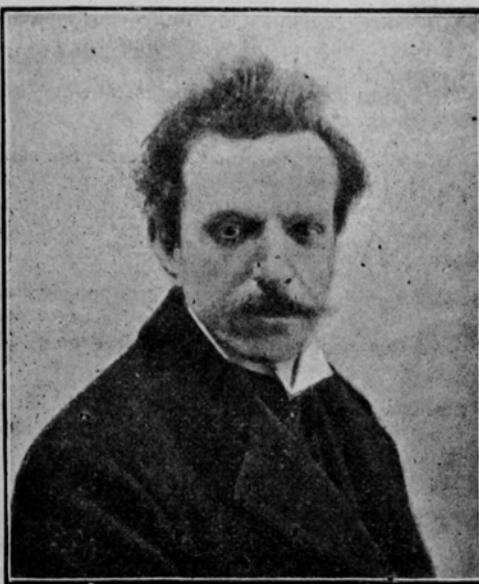
En Gueridó, es el bové d' una masia rica, un bon xicot qu' estima a la pubilla... un Manelich cómich, sense forsa brutal, però ab l' honradeza y l' amor d' aquell. El pobre xicot no comprent com estimant á la Maria s' ha de privar de demostrarho en la forma que á n' ell li apateix y es fentli una abrassada... y li fa. La noya plora, creu qu' això es pecat (perque encara ella no sab que el seu cor pa teix per en Gueridó) y denuncia el fet á llurs pares, això motiva el despido del desgraciat bové de la Masía, qui al veure que l' amo li paga la soldada per quedar en paus exclama:

¡Quin mon mes lleig s' ha tornat, y tant bonich com era!

Per las amenassas del amo, no li queda altre remey qu' anarsen; mes avants creu prudent endurseren un recort de sa estimada que guarda ella en sa cambra, es un ram de flors, lligat ab un cordó d' hont penja una medalla, el reliquiari, una mica de una espineta de la corona de Nostre Senyor, es la Santa espina. La cambra dona al carrer...

Veyam si m' hi enfilo sense que 'm vejin... Si que puch, si... Veyam si ella hi es... No hi ha ningú: no mes el ram! El vaig á pendre ja es meu!

Mes, ay, qu' al saltar dintre comensa á sentirse remor de veus qu' s' apropan ab so de guitarras. Gent que ve á festejar la pubilla... troban al lladregot, lothom l' increpa y ell no sab que respondre, sols busca la fugida y ho fa passant per demunt de tots... y fuig, fuig á un lloch ahont no 'l trobin els que l' perseguixen, anant á raure á un lloch arran del mar, coneget per la gent del poble per *Lo vall de las bruixas*. Es allí hont en Gueridó diu aquets hermosos endecassilabs:

ENRICH MORERA
Autor de la música de «La Santa espina».

He perdit el camí, y no sè hont me trobo,
Ay quina soletat! Ni á una masia
m' han deixat que arribés ladruchs de gossos.
Voltors y grallals pels trencats com xisclar!
Y 'ls llops me venen rastrejant. Y aquella
qa' es mor amor deu reposar tranquila
dintre sa cambra en tant que jo l' anyoro.
Mes el ram me l' he endut. Ram d' alegrías
vindrás ab mí pel mon, del pit als llabis,
flayrant el teu alé que tot m' encisa.
Si 't marceixes qué 'm fái Ab los ulls de l' ànima
cullit de fresch t' haig de mirar tot dia.
Y esperant, esperant, si Deu m' ajuda,
com m' ho diu el meu cor, vindrà que siga
ma muller eixa dona; y la má d' ella
á la meva ajuntant, ram de ma vida,
tornarás al devant la Santa Verje,
y 'ls ulls clavant li la veurém somriure.

Aquí comensa l' espectacle mágich. Tocan las dotze de la nit y acudeixen bruixas, bruihots y esperits malignes. Troban el fugitiu y se'n vanaglorian, tant, que pensan ferlo rey. Ja està dit, el fan rey. Sense escoltar las protestas del pobre bové, se 'l enduhen á un pais llunyà, ahont per art de la bruixeria trasforman el Gueridó en Arnolt.

Ab riqüesa de detalls ens transporta l' autor a llocs imaginaris, ens entreté ab unas escenes altament còmicas y ab altres completament passionals; ens fa escoltar ballades d' un juglar y ens fa sentir l' amor platónich d' un príncep y una sirena de la mar. Entre mitj de tanta poesia, venen els bruixots y fan de las sevas, metamorfisant al príncep y á als seus magnats... ¡En Gueridó ja es Rey!

Passém de llarch els detalls del argument del segón acte y bona part del tercè y anem al final. En Gueridó, no viu felis, anyora a sa estimada, per ella ho daria tot... Els seus corsaris fan viatges a distints països cercant donas pera oferirlas al Rey perquè esculleixi la que mes li agradi per casarshi.

Veyam lo que diu un capità de corsaris que

ve ab un vaixell, acabat de desembarcar, a qui li preguntan d' ahont du la presa: D' una terra llunyanana, hont tot es verdor y alegria.

Las platjas tenen les arenas ressas, y las aygas clarissimas y argentadas. Y terra endintra tot son vinyas y oliveras, taronjerars y camps d' esmeragdas. Els rossinyols enamorats y tota mena d' auells, estimenti, refilan per las boscurias aromosas, y las gabinas, aparelladas, se bequejan en las aygas de las onas ahont s' emmirallan. Hi he vist una montanya molt alta, que 's fa cap al cel en tres branques, no lluny de la mar, embarretinada de neus, que lluehen ab mudansas d' argenteria. Hi he vist altra montanya, un xich mes terra endintra, la mes maravellosa de totes las montanyas de la terra. Es de color de pell d' elefant y sembla un vaixell de moltes antenes que navegués en una mar de brumeras blanquissimas al ser de bon matí. Y cap-al-tartla la montanya sembla, sota la volta del cel, un immens obrador d' estatues agegantadas a mitj desbastar, ó com si estessin embolicadas en draps humits pera que no s' assequessin. D' una mà d' aquestas estatues immensament gegantines, hi penjava un fanal encès: era el sol que s' ponía. Y un s' hi estava mirant, mirant, y no sabia com, que s' agenollava y anava plorant d' alegria, que allò sembla una cosa de més enllà de la terra.

¡Ab quina sencillés y amor diu que ve de Catalunya!... Se presentan las noyas, ballan a estil del seu país y alegria el veurer com se conniou el Rey al sentir las tonadas de la sardana baillada per aquella gent que ell reconeix...

Gent de la meva terra, balleu, canteu, rigueu. Voltèume d' alegria del aire que porteu, que aquí m' sento que m' moro!

Com es de preveure, entre las noyas robadas hi ha la Maria, qu' ell reconeix, l' agafa, l' estreny ab son cos y s' hi descubreix, desenrotllantse l' escena que publiquem en altre part d' aquest número, que resulta comovedora y d' un efecte sorprendent.

La música hi está justificada; en Morera s' ha identificat en l' obra y l' acompaña ab las notas justas a la lletra. Tots els números que son molts, s' aplauideixen, y alguns tenen que repetirse.

En l' execució totes las figures hi estan ben. En Santpere està molt encaixat ab el paper de Gueridó. En Puiggener y en Balasch siguieren aplaudits ab sas cansons. En Puiggarí, en Balot, en Garcia, en Tort, en Giralt, en Mora-tó, en Vinyals, en Ferrandiz, en Baró y en Riu compliren molt bé son comés.

Las actrius Morera, Baró y Paricio, admirables. La Ricart, la Vendrell, la Ferrandiz, la Vidal, la Huguet y la Gallinat, molt correctes.

Las vuyt decoracions que s' exhibeixen son de gran efecte y de molt mérit; perteneixen als celebrats escenògrafos Vilumara, Mora-gas, Alarma y Junyent; tots foren aplaudits.

Els autors siguieren vitorejats, tenint que presentarse en escena un grupat de vegadas. Tenim obra per dias.

SALA MERCÉ

Somni d' una nit d' hivern. — Quadro lírich-dramàtic-impresionista, lletra de Joan Sordina y música del Mtre. Grant.

Una pobra nena, desemparada, que demana caritat... y no n' hi donan; no té esma per caminar perque fa fret... molt fret... fins neva! Ella s' encomana á son àngel salvador que veu en somnis, y s' hi entrega per que la transporti al idealisme... quedant adormida al portal d' una Iglesia.

Son cap adormit y boy cubrintse de neu, fantasieja... Veu un paradís ab moltes flors, molta vida... y ella s' hi extasia... Veu uns nens richs que jugan ab unas granotas, quinas ab son melodiós *rach, rach*, accompanyan las causóns qu' entonau aquells infantous. La nena s' ho mira, els nens la sollicitan al seu costat... ella no gosó, queda apocada devant tanta riquesa d' amor. Aquí acaba la fantasia... Segueix nevant... fa molt fret... Uns transeúns passau y veuen el cos de la nena gelat damunt la pedra, la compadeixen, s' ajupan á cullirla, y... ¡es morta!

¡Es al cel!

Tot això escrit poèticament y representat molt bé per una petita actriu, quin nom ignorém, ja que en aquesta casa es costum callar els noms dels actors qu' hi treballan.

Las altres figures qu' hi prenen part, també s' portan bé.

La música, apropiada y el decorat de Ros y Güell, de bon efecte.

PABELLÓ TETUAN

A1 mitj del ball. — Jogauna cómica en un acte, original de Joseph Asmarats.

L' acció d' aquesta obreta se desenrotlla en l' interior d' un palco del Liceo, en una nit de ball de màscaras, per quin motiu resulta de palpitant actualitat, causant la hilaritat del públic las diferents situacions cómicas entre dugas disfressas y dos joves elegants que s' creuhen haber fet una gran conquista y trobantse al final ab que lo que han fet es un solemne bunyol.

Tot això ab xistos de la cullita del autor y ab frases purament graciosas.

En el desempenyo varen treurer molt bon partit la Srita. Bayona y els Srs. Pachs, (Lluís y Llorens) y Ferrer.

UNIÓ GERVASIENSE

Abnegació. — Drama en un acte, original de D. Joseph Ferrer.

Aquesta obreta, estrenada en la funció del diumenge, va agradar molt per la facilitat ab que està escrita y pe 'ls coneixements escènichs que demostra possehir son autor.

Els Srs. Graells, Papaceit, Trujols, Vallet y altres, junt ab la simpática Srita. Pahissa demostren molta voluntat en la execució.

MASNOU. — «La Calandria.» (Circo de Masnou.) El diumenge va representar-se una extraordinaria funció a càrrec de la companyia d' aficionats de la mateixa, y de la que forma part la tan aplaudida actriu D.ª Rita Tormo. Se posaren en escena el drama *La flor de la montanya*, y la pessa *Pintura fi de sigle*, en la primera se distin-

giren tots quanis en ella prengueren part, essent molt applaudits diferents vegadas la Sra. Tormo y 'ls Srs. Ramonol, Ballester, Pages, Roca, Fernandez, Farreras y Rosés (Palleter).

En la segona s' hi distingiren les Sras. Tormo y els Srs. Salomó y Mirapeix.

BLANES. — «Centre Catòlic.» El drama *Els moneders falsos* va ser la darrera obra representada per la companyia de aficionats, donantli una execució inmellorable.

«Orfeó de Blanes.» Pel dia 1 de Febrer s' anuncia *L' endemà de bodas* y *Un condemnat á mort*.

BADALONA. — «Espanyol.» Per la companyia Torelló-Caralt s' han representat adeuiés de algunas obras serias, las pessas *Un bany rus*, *Sense sogra* y *Els tres tòms* ab lluiment del Sr. Aymerich y demés intérpretes.

ARENYS DE MAR. — «Unió arenyense.» L' altre diumenge se donà una funció de beneficencia ab varias obras castellanas y la sarsuela *Setze jutjes*. Molt brillant va ser l' èxit obtingut.

VICH. — «Casino vicense.» L' altre diumenge va representar-se el drama dels Srs. Retés y Echevarría *L' hereu* y la pessa *La teta gallinaire* ab bastant acert.

SITGES. — L' obra esculida en el «Retiro» va ser el joc *A tres quarts de quinze* y en «La Palma» el *Diálech A la prevenció*.

Un aplauso a tots.

CALELLA. — «Associació nacionalista.» Darrerament va tenir lloc la representació del drama en quatre actes *Lo pirata* y la pessa *Estufat á la catalana*, ab regular desempenyo. Pera la primera obra el jove piutor en Anton Batlle pintà una preciosa decoració de barco que va ser bastant aplaudida.

PERELADA. — «Teatre de Noys.» Lluhida y plena de animació resultà la festa teatral que ab motiu de la festivitat dels Reys se celebra en el esmentat lloc el que omplienava fius a vessar, escullida concurrencia.

Se posaren en escena les sensillas, quant xistosas produccions còmicas *Un llaminer castigat*, *Un afaita clatells* y *Un viatje á Barcelona*; quals parts foren executadas ab molt aplaudiment, per els noys B. Galobardes, R. Coll, M. Gibert, J. Calvet, J. Lleonsé y J. Bosch que formen part del cor M. Calvet y son 'ls que ab més esperit treballen per enaltir dit teatre.

Resta tan sols dir que l' públic també doná a comprendre que li era grat dit espectacle, per las moltes demostracions que tributà als esmentats jovenets, als que també nosaltres felicitem coralment.

Recull humorístich

Catalá - Castellá

May dirian lo que 'm fá
posar trist moltas vegadas?
Que per ser tan catalá
tot sovint prench enrabiadas.

Fins ab lo més bon amich
ja molts cops he disputat
perque encare no hâ deixat
un costum que no es bonich.

Suposeuse que ara 'l veig
per la Rambla de las Flôs,
qui diu la Rambla, 'l passeig:
jo 'l saludo y ell fa—*Adiós!*—

Ellavors jo l' haig d' aturá
y haig de dir:—Digam *¡Adeu!*
perque *adiós* es castella
y 'l castellá no es lo meu.

Ell crayent que aixís m' allargo

en donarli una llissó,
me contesta—Tens rahó,
no es catalá, *sin embargo...*
—Ja hi has tornat! Endavant!
—¿Que vols dir?—Que es molt amarch
sin embargo, 's diu *no obstant*
ó sino dius *sens' embark*.

Y veient que així alabó
la llengua d' allí hont vam neixe,
no deixantho de coneixe
satisfet me respon—*Bravo!*

—¿Veus?—contesto jo,—per qué
en lloc de *bravo* ab cuidado
no miras de dí *esta bē?*—
y així sempre me hi enfadó,
perque a més diu que té un *cromo*
dintre d' una capsula *suelta*
per fē una *mesa revuelta*
que pot ser de *tomo y lomo*.

Y que està alegre y *risueño*
quan veu la del *entresuelo*:
ell diu—*Pepita!* l' hi anhelo
lo *medallón!*—*Vosté es dueño!*

Y uu parlar tan barrejat.
sobre tot tan forasté,
que francament jo no sé
com en Catalunya ha nat.

Puig que en tant aixó li prego
y 'm deixa per un moment,
també se'n vá tot dihen:
—*Bueno, abur*, donchs *hasta luego!*

Al vespre 'l torno á trobar
y passan iguals escenas
perque així que 'm veu diu:—*Buenas!*
y torném a disputar.

Si 'm véu mudat m' amohina:
—*Quin traje!* *quin guarda-pelos!*
anda amigo, quins gemelos,
icanario! *quina leontinal!*

Si aném als toros diu:—Noy
avuy t' hi faig lo *despido*;
no m' agrada ésta al *tendido*
y *que lo mate Peroy!*

Per Nadal fins me fa pena
perque 'm diu quan ja te gana:
—Avuy que seu *noche buena*,
després faréim la *mañana*

Si parlém de saldá un compte
diu que me 'n vol fē un *recibo*;
per dí *al viu* diu á *lo vivo*
y diu *luego* per dir *prompte*.

Si de un viatje parla ab mí,
diu:—Milló es pendre bitllet
de *ida y vuelta* y satisfet
diu que 'm vindrá á *recibi*.

De una cosa que li agrada
sempre diu que 'n fa *pedido*,
al soroll li diu *ruido*
y á una indirecta *llamada*.

Me diu:—¿Veus? aquell té *influjo*,
té molts *fueros* al parlar,
mes 't' hi vull *recomendar*,
pero tens de vesti ab *lujo*.

Y al parlar d' aquest fulano
diu que essent *algo* guassón
li vé de *molde echá mano*
de lo que té de *cajón*.

Si d' aná al teatro ab mí
li parlo alguna vègada,
desseguida 'm respon—*Nada*,
si no hi ha *bandeja*, si.—

Al fi hi entra y allí 'm pasma
que quan hi ha algú que ho fa bé,
ell perque ho torniu á fé
crida *jotro!* ab entussiasme.

—Pero, home, aixó no *quita*
lo sé un català constant—
me diu ell, y mentres tant
crida més—*Que se repita!*—

—¿Y tú ets catalá?—dich jo,
y ell—Per supuesto á la *cuenta*,
no veus que ho dich de *repenta*
perque 'm *llama la atenció!*—

Jo llavors li dich;—*Pleguem!*—
ell per dir que *bé* 'm diu *bueno*,
per dir que es *plé* diu—*Quin lleno!*—
y al repredre 'l ja hi torném.

Fins que ab tals rahons me planta
per no volgúrse brallá.
y en lo moment que se 'n vá
encare 'm torna á dí—*Alante!*
Y a mi 'm sab greu que un amich
se n' haja d' ana enfadat
perque encare no ha deixat
un costum que no es bonich.

Puig parlant ab amistat
no vull pas los *llors*, ni 's *llurs*,
pero vull conceptes purs;
só català y s' ha acabat.

JOSEPH VERDÚ (*Gestus*.)

Novas

Avuy repartim en nostre folletí 16 planas de *LAS JOYAS DE LA ROSER*, faltant sols dos setmanas per completar aquesta obra, joya de nostre Teatre Catalá.

A continuació publicarem el sempre celebrat é immortal *FERRER DE TALL*, drama den Pitarra, quin elogi es inutil que fem puig ningú ignora la importància que té dintre la nostre escena.

Com anunciarem en nostre primer número, ja hem publicat de folletí tres obres den Pitarra, qu' eran esperades ab molt afany per estar agotadas de molt temps las edicions de las mateixas.

Seguint nostres promeses, repetim, que, entre moltes produccions excelentes que tenim en cartera s' hi contan *El ferrer de tall*, *Lo monjo negre*, *Els segadors*, *La banda de bastardia*, *Las claus de Girona*, *Sota terra*, *Lo rector de Vallfogona* y altres del estatut dramaturg, orgull de casa, en Frederich Soler (Pitarra).

Durant la temporada de Cuaresma, en el «Teatro Euterpe» de Mataró, hi actuará una companyia de vers, formada per l' empresa Lluís Muns.

Les primeras parts las forman la notable Adelina Salla, actriu qu' ha ocupat els primers llocs en nostre Teatre Catalá, el primer actor Joan Munt Rosés, d' envejables condicions y el primer actor cómich Cassimiro Ros, que tant bonas condicions va mostrar durant las temporadas que trevallá en el Romea, siguent sempre celebrat.

Els hi augurém un èxit.

El dia 2 de Febrer, tindrà lloc en el «Ateneo del districte segón», el benefici del director cómich Joseph B. Solá, ab el drama den Pitarra *Lo Forn del Rey*, y estrena en aquell teatre del juguet cómich titolat *Lo timbre impertinent*, traduit del castellà per Lluís Suñer Casademunt.

CORRESPONDENCIA

Miret: massa romàntica. — Un soci (Masnou.) Envihi la reseña sola, sense carta, perque 'm fa pagar 15 céntims del sello.—A. Barril: sentim no poder complairels.—J. Vila Pla: enviats folletins; digui 'ls noms dels tres suscriptors y digui a qui s' han de carregar els números enviats del present trimestre. — C. R. l' una es rellycosa, l' altre gastada; del demés aprofitarem lo que 's pugui. — Tres joves de Suria: rebut y conforme, enyihem el número 15.—R. Escofet: está conforme, pagat. Pot enviar els folletins quan vulgui y se li enquadraran.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Petritxol, 2, — BARCELONA

Teatre de Noys

PRIMERA SÉRIE

El Camí del Cel. — El Baylet de la Masia.
La Enjogassada. — El Quarto de las Ratas.
Els Noys Poruchs. — Quan seré gran.

Cada comèdia UN Ral. = Un volúm ab las dotze comedias DEU Rals.

OBRA NOVA

Al mitj del ball

— COMEDIA —
EN UN ACTE, PER

Joseph Asmarats

Preu: UN Ral.

NOVETAT LITERARIA

L' AMICH NOVELA CONTEMPORÀNIA
PER
R. SURIÑACH SENTÍES
PREU: 3 Pessetas

¡JA HA SORTIT!

En Pau de les calças curtes

Comèdia de gran èxit à Romea,
per R. FRANQUESA y COMAS.

— Preu: UNA pesseta —

Lluís Millà y S. Bonavia

PITARRA

COMEDIA EN UN ACTE Y EN VERS
Lloansa al inmortal SOLER
—Personatges: 3 homes.—
Preu: 0' 50 ptas.

ACABA DE SORTIR

UN ULL DE LA CARA

Comèdia en un acte y en vers, de LLUIS MILLÁ
2 HOMES Y UNA DONA

Es d' èxit següent. Preu: 0' 50 Ptas.

PAU ROSÉS Y J. ALBANEZ

LA VENJANSA DE JESUS

(Els Pastorets de Betlém)

Drama bíblich, en tres actes

Preu: 2 ptas.

d' ACTUALITAT

El ball de la Candelera

Comèdia en un acte, en vers;
2 homes y 1 dama. 1 Ral

Carnestoltes!

Diálech per homes. 1 Ral

≡ Colecció de dotze comedias
originals de Q. de Rius Oidal.

SEGONA SÉRIE

Las Bonas Obras. — Un llaminer castigat.
Noblesa d' ànima. — El Reyet de casa
Vosté senyor galan... — Ancellets fora del niu.

Cada comèdia UN Ral. = Un volúm ab las dotze comedias DEU Rals.

JOAQUIM ROIG

ROJAS

COLECCIÓN DE POESÍAS
SÉRIAS Y HUMORÍSTICAS

Propias pera recitarse en vetlladas, etc.

Un volúm de mes de 100 planas: 1 pesseta.

¡Éxit! JOSEPH BURGAS ¡Éxit!

JORDI ERÍN

EPISSODI DRAMÀTICH DE FÀCIL REPRESENTACIÓ

Preu: MITJA Pesseta

BÉ PER MAL

Quadro dramàtic en prosa, (sense damas.)

per A. PRAT ARJALAGUER

Preu: UN Ral

MESTRE OLAGUER	0' 50	Ptas.
LA MORT D' EN JAUME D' URGELL	0' 50	"
EN PEP BOTELLA	0' 50	"

OBRA NOVA

CORD' ANGEL

Comèdia en 2 actes
(D' èxit à Romea)

ORIGINAL DE

Ramón Suriñach Baell

Preu 1'50 pessetas.

Las obres anunciadas en aquesta plana se troben de venda en la administració d' aquest setmanari; carrer Petritxol, 2. Imprempta de Salvador Bonavia, Barcelona. — Si algú de fora sol·licita alguna d' aquestes obres, té de acompañar l' import en sellos de 15 cts., ó liuransa de Giro Mútuo, etc, y la rebra à volta d' correu, franch de ports. Si ho desitja certificat té d' acompañar un ral, import del mateix. Els corresponents disfrentaran descompte.